

SZENT KERESZT

5 éves

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
LAPJA

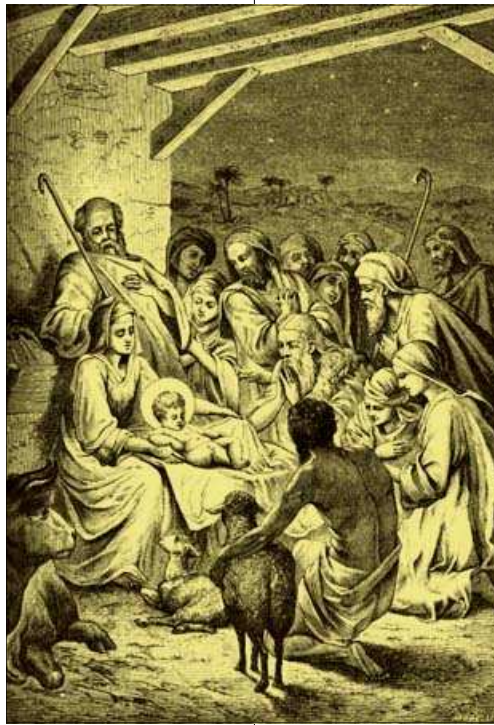
VI. ÉVFOLYAM 12. SZÁM – 2012. DECEMBER 2.

Személyesen

Jóságos Üdvözítőnk az Oltáriszentségben valóságosan jelen van – Testével és Vérével, ezért csodálatosabb lehetőségeink vannak a Vele való kapcsolatra, mint első pillanatban gondolnánk. – A találkozás valósága kell, hogy tudatosodjék bennünk és örömmel töltsön el!

A kis gyermekeknél is láthatjuk, hogy mennyire másként viselkednek olyan környezetben, olyan személlyel kapcsolatban, akit ismernek, mint olyankor, amikor bizonytalanok, vagy idegen számukra a helyzet. Örömmel, bánattal, vagy egyáltalán bármiféle megnyilatkozásokkal egészen más módon viselkednek az ismerőssel szemben. Sokszor még a nevüket sem mondják meg ismeretlennek. Nagyon kevés kivétel van, ami eltér ettől. A kisgyermek alapvető és ösztönösnek is mondható megnyilvánulása példája lehet az emberben lévő dolgoknak.

Idő kell ahhoz, hogy közvetlenül tudjunk lenni másokhoz, akiket nem ismerünk. Korunk emberére nagyon is jellemző a zárkózottság, a sokszor megmagyarázhatatlan túlzott önmagába fordulás. Elidegenedtünk a környező világtól és ez kihat nemcsak a külvilági történésekre, hanem lelki megnyilvánulásainkra is. Nem marad hatástalan életünkre a sokszor nagyon is alapos meggondolás: „ne állj szóba idegennel!” – okunk van arra, hogy meggondoljuk, kinek nyitunk ajtót, kinek fogadjuk el véleményét, jó tanácsait; mit írunk alá, kivel kerülünk úgymond bizalmas kapcsolatba ... Mindezek és hasonlók odáig vezethetnek, hogy akkor sincs kire hagyatkozni, amikor nagyon is fontos lenne az. Az elmagányosodott ember szenved ezek miatt, a jelenségek miatt, mivel az élet legapróbb részleteibe is beépülhetnek és megrontják nemcsak az ismeretlenekkel szemben, hanem szinte minden emberrel szembeni éniüket. Manapság már nem ritka, sőt egyre gyakoribb dolog, hogy szülők és gyermekek kapcsolata, házastársak kapcsolata, főnök és beosztott kapcsolata, tanítók és tanítványok kapcsolata, a baráti kapcsolatok, a szomszédok kapcsolata, sőt a segítőkészség megnyilvánulása is áldozatává lesz ennek. Túlságosan is gyakori jelenség, hogy idős és beteg emberek - bár egyébként úgymond mindenük

megvan – pontosan azt hiányolják, ami ezenkívül van, a kapcsolatot. Panaszok özönét lehetne rögzíteni arról, hogy nincs, aki meglátogassa, nincs senkinek vigasztaló szava ... nem egyszer a látottak és hallottak elhallgatása, a „ ne szólj szám, nem fáj fejem” elve érvényesül... Sokan emiatt próbálkoznak különböző megoldásokkal, amik többnyire rossz irányba terelik a kereső embert.

Könnyen elképzelhető, hogy az elmagányosodás, a magára-maradottság vezet el pótcselekvésekhez, rossz megoldásokhoz. Nehéz lenne teljességgel megmondani, hogy mik is ezek valójában – általánosságban csak talán annyit, hogy ilyenkor nagyon ébernek kell lenni, hogy ne csússzon ki végleg a talaj az ember lába alól. Nem jó megoldás a kábítószert, a rossz társaság, a minden mindegy, az agresszivitás, lelkiismeretlenség, könnyelműség ...

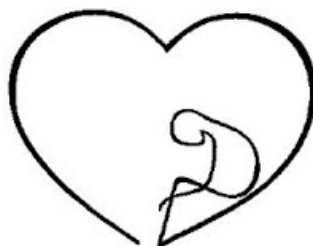
A keresztyén ember is benne él ebben a világban és rá is hatással vannak a legkülönfélébb események, mégsem élhet úgy, mint akinek nincs reménye. **Reményünk Krisztus!** – Ő emberré lett, nemcsak, hogy közelebb kerüljön hozzánk, hanem, hogy azonosulhasson velünk.

Amióta az utolsó vacsórán teljes Önmagát adta – titokzatos módon ugyan, de valóságosan – a Vele való találkozás igazi valósággá vált a világ végéig minden ember számára. – Gondoljunk csak a Vele való találkozás örömére, ami már születése éjszakáján eltöltötte a pásztorokat, később a bölcseket és bizonyára a tanítványokat is, akiket hívott és szavára ott hagytak mindent és követték; Lévit, Zakeust, a vámosokat, Máriát, Lázár testvérét, a samariai asszonyt Jákob kútjánál, a meggyógyult leprást ... mindezek és számos más is nem egyszerűen történelem, akkor történt, de már a múlté. Találkozási lehetőségeink változhattak ugyan, de meg nem szűntek. A Jézussal való személyes találkozás és kapcsolat a legegyszerűbben a szentmise, a szentáldozás, a szentséglátogatások és szentségimádások által valósítható meg. Tudjunk róla, hogy ezek valóságos, személyes találkozások Vele! Köszönjük meg Neki ezeket a lehetőségeket és éljünk velük és általuk! –

Pekker Imre plébános

Vágyakozás Isten után

Amikor a szívembe a kegyelmed árad,
Verj ott neki Uram egy hatalmas sátrat.
Költöztess be szívem mélyebb rejtekébe,
Jóssággal és szeretettel fogadom örökre.
Kegyelmeddel telve telnek majd napjaim,
S e szív sugarait észlelik társaim.
Szíved szeretete elég lesz már ahhoz,

Hogy szerény szívemből is a szeretet áradjon.

Szeretet eszköze válik belőlem,
Szívem boldogsága az egekig ér fel.
Dicsérlek, oh, Uram örök imádattal,
És ez a boldogság mindörökké tart majd.
Szívem benned örül a tiéd meg énbennem.
Köszönöm, oh, Uram! Köszönöm százezerszer!
/Özv. Szlovicsák Balázsné/

Évközi 31. Vasárnap – November 04. - Szentmisenk olvasmánya - Mózes V. Könyvében és az Evangélium is szinte szóról szóra ugyanarról a lényeges tennivalóról szól, amit a mindenkori ember egész életre szóló feladatának is nevezhetünk. Ez az Isten-szeretet és az ember-szeretet törvénye, hittanóráinkból a Főparancsként ismerjük. Akár Isten iránti szeretetre gondolunk, akár a felebaráti szeretetre, egyként felmerül a kérdés, hogy lehet-e parancsra szeretni. Ha így tesszük fel a kérdést, nehéz lesz rá válaszolni. A lényeg azonban nem is ebben áll. A lényeg arról szól, hogy a szeretet megnyilvánulása milyen módon lesz az ember számára elengedhetetlen. – A szeretetről gondolkodva nagyon fontos, hogy mire irányul. Mi az, amit senki és semmi meg nem előz? – Számátalan példát mondhatunk arról, hogy mi mindenben „nem létezik megoldhatatlan, akadály.” – A sportolók esetében, ha csak a futballjátékokat nézzük is, akár esik, akár fúj, a játék nem áll meg. Ugyanígy látjuk a különböző erőfeszítéseket, csinálják, csinálják mindenáron, mert a téma, vagy a dolog nagyon kedves számunkra: szeretjük csinálni. – Az ellenkezője a negatívum, amikor nem szeretünk valamit és akkor a legcsekélyebb dolog is elég ahhoz, hogy elmaradjon. Nehéz a dolgunk akkor, ha valakit vagy valamit nem szeretünk. – Ezek emberei megnyilatkozások és nagyon is alkalmasak arra, hogy ilyen vagy olyan irányban befolyásolják az életet. Amikor Isten és ember-szeretetről van szó, másképpen kell kiindulni! Az Isten iránti szeretetünk mozgatója abban kell, hogy álljon, hogy semmiképpen nem feledjük, hogy amit Istentől „látunk”, arra kell válaszolni. A mi úgynevezett szeretetünk Iránta nem más, mint válasz. Ő előbb szeretett minket és mi erre válaszolunk, ha méltányosan akarunk „eljárni!” – A világ legtermészetesebb dolga, ha pl. a kedvenc kutyánkat meg simogatjuk, hogy az hálásan jelezze ki tetszését. Nagyon furcsa is volna, ha a simogatásra válaszul belemerne a simogatót kézbe. Semmivel sem más ez, mint az Isten szeretetére nem válaszolni, vagy hálátlansággal válaszolni! – Az embertárs szeretete pedig sürget, mert az embert az Isten is szereti, minden embert – nemcsak a készségeket, hanem a botladozót, a bűnöst is – üdvözíteni akarja, a Megváltót áldozatul adta ennek bizonyításaként. – A mi részünkre a mérték az önmagunk szeretete. Első pillanatban úgy tűnik, hogy az nem lehet kérdés, önmagunkat, szeretjük; a valóság azonban az, hogy ez sokszor nem így van; meg kell tanulni önmagunk helyes szeretetét, hogy Isten is és az embertársat is hasonlóképpen tudjuk szeretni. – Még egy fontos kérdés se maradjon el: az Úr Jézus a törvénytudó alapos, részletes válaszára azt mondta: helyesen válaszoltál, „nem jársz messze az Isten Országától!” – Mintha hangsúlyozni akarná, nemcsak tudni, tenni is kell, amit a szabály tartalmaz. – Sürgessen bennünket annak a kérdésnek a megoldása, hogy helyes szeretettel szeressük Istent és embertársainkat!

Évközi 33. Vasárnap – November 18. - A természet az „elmúlásról beszél”, hullanak a favelelek, rövidülnek a nappalok, csökken a hőmérséklet... Igaz ugyan, hogy a dolgozó ember számára az év végének közeledete nemcsak azt jelenti, hanem egyben a betakarítást is, az azonban kétségtelen, hogy egyre gyéribb a határ. Ebben a hónapban mindjárt a kezdetén szereteinkre emlékeztünk, sírjukhoz mentünk és azt hiszem óhatatlanul is belopódzott szívünkbe egy sajátságos érzés, az elmúlás gondolata. A mai szentírási gondolatok pedig még szinte hangsúlyosabbá teszik mindezt, nemcsak az elmúlásról beszélnek, hanem ítéletről is. – Sokan nem tartják mindezt fontosnak, mások talán kérdezik: „milyen lesz az ítélet?” Igaz, hogy Dániel próféta is beszél szorongatásról, de beszél csodálatosan szép dolgokról is-csakúgy, mint az Úr Jézus az Evangéliumban. A Próféta olyanokról is beszél, akiknek neve az Élet Könyvében van bejegyezve; beszél olyanokról, akik „feltámadnak az örök életre”, olyanokról, akik „tündökölnék örökkön-örökké, miként a csillagok!” – Az Úr Jézus Krisztus pedig beszél választottakról, akiket összegyűjt „a világ négy tájáról, a föld szelétől az ég határáig.” Látjuk tehát, hogy nem feltétlenül aggodalomra okot adó dolgokról van szó. A nagy kérdés az, hogyan készülünk a nyilvánvaló elmúlásra, hogy számunkra ne legyen félelmetes. Az egyik nagy válasz erre maga az Úr Jézus fogalmazza meg Szent Lukács Könyvében: *Imádkozva virrasszatok szüntelen, hogy az Emberfia elé méltón álljatok!* – Másik nagyon fontos válasz a szentmise könyörgésében olvasható: *„Urunk, Istenünk, add, hogy örvendezve mindig Neked éljünk!”* – Nagy a kísértés és túlzás nélkül mondhatjuk, egyre nagyobb, hogy mindennek és mindenkinek éljünk és a jó Isten jó, ha valahol a sor végére kerül. Annyi minden vonja magára tekintetünket, vágyainkat, elképzeléseinket, amikről azt gondoljuk, hogy jó; közben el is felejtkezünk az egy szűkegről, Istentől, az Iránta való készségről. Nagyon rá kell hangolódni arra, hogy örömmel szolgáljunk Neki – arra pedig különösképpen, hogy szüntelenül. Örömmel milyen sokszor másban keressük és magunknak is elhisszük, hogy megtaláltuk. A javaknak más értelme van a mindennapokban, mint Isten ajándékainak, főképpen pedig a javaknak az az értelmezése hiányzik, hogy a legfőbb jó maga az Isten. Amennyiben tudatosodik bennünk, hogy milyen sok szép lehetőséget kapunk Istentől a jóra, sőt nemcsak lehetőséget, hanem képességet is, akkor hatódik meg az ember igazán. Ki kell tudni mondani, hogy csodálatos az, ami általam mennyi szép és jó valósulhat meg! – Manapság gyakran beszélnek arról, hogy közeledik a világ vége. Ennek persze még tudományos sincs komoly alapja – függetlenül attól, hogy bármikor „kirobbanthatjuk magunk alól a földet” – az Úr Jézus üzenete és Egyházunk tanítása szerint pedig méginkább nem; ettől függetlenül használjuk fel jól az időt!

Évközi 32. Vasárnap – November 11. - Önfeláldozásra, önzetlenségre, áldozatkészségre kapunk felhívást a mai alkalommal. Amikor az Úr Jézus azt mondja Szent János Evangéliumában: *„példát adtam nektek, hogy amit én tettem, ti is azt tegyétek!”* – tulajdonképpen arra szólít fel, hogy mi is legyünk ezekben a dolgokban Hozzá hasonlók. Az Ő példáját Szent Pál így foglalja össze: *„Ő mint Isten, nem tartotta istenségét olyan dolognak, amihez feltétlenül ragaszkodnia kell, hanem kiűresítette önmagát...”* Az Ő példája arra szólít fel, hogy a mindenkori ember tudjon adni önmagából és mindaból, ami az övé. Ez nemcsak anyagi javak odaadását jelenti, nemcsak a környezetünknek, korunknak, embertársainak adott javainak jelenti – azt is, de sokkal inkább azt, hogy tudjunk adni mindenkélt Istennek és utána embertársainknak is. A múlt alkalommal emlegetett főparancs megvalósítása most éppen ebben a formában jelentkezik számunkra. **Érdemes** elgondolkozni azon, hogy miért hangzik el ez a gondolat már az Ő-szövetségben is és miért él tovább az Új-szövetségben! – Az embert Istenhez sajátos olyan, hogy elsősorban önmagával számol; nehezen lép ki önző bűnköréből, kell, hogy felszólítást kapjon erre vonatkozóan is. Ahogyan szinte görcsösen tudunk ragaszkodni a mindennapok kacatjaihoz, ugyanolyan görcsösen, ha nem még görcsösebben ragaszkodunk ilyen vagy olyan szokásainkhoz, megszokásainkhoz. Ezek képesen magukhoz láncolni, nehezen tudunk bárkinek, bárminek javára lemondani, vagy legalább változtatni. – Sok mulasztásunk, késlekedésünk múlik azon, hogy mitől és hogyan tudunk és akarunk megválni. El kell ismerni, hogy ebbe a folyamatba soroljuk sokszor az Istennel való kapcsolatunkat és lelki dolgaikat is. Nehezen jut időnk és energiánk Őrá és arra, ami Szerinte fontos, beleértve a másik embert is – lelki és testi dolgaival együtt. Sokszor csak ezen múlik egy-egy imádság, egy-egy jócselekedet, erénygyakorlat. Mindez nem csoda annak fényében, hogy mindezek alapja, mozgató rugója a szeretet – a szó igazi értelmében, ahogyan azt Istennél látjuk, Tőle tapasztalhatjuk. Isten nem egyszerűen elvár tőlünk dolgokat, Ő maga a kezdeményező a jóra, sokkal előbb szeretett minket, mint gondolhattuk volna, sokkal inkább láthatjuk szeretetének jeleit, mint azt tudatosítjuk magunkban. Mindenben látni kell, hogy Ő maga az adakozás és a nagyon is fontos emberi élet enélkül nemcsak szegényebb, hiányosabb, de egyenesen méltatlan lesz. Ő szeretetből teremtett mindnyájunkat a világba, szeretetre rendelt és azt akarja ezt képviselőnképpeségeinknek, helyzetünknek, lehetőségeinknek függvényében! – Mondhatjuk, hogy mindez a nagylelkűség erénye: lényege, hogy „a nagylelkűség megmutatkozhat abban is, ha időnként türelmünket, együttérzésünket osztjuk meg azokkal, akik hozzánk fordulnak.” – Akármiről legyen is szó, amit tudunk, adjuk jó szívvel és hiánytalanul!

Krisztus Király Ünnepe – November 25. - Az Úr Jézus több alkalommal is beszél az Ő Országáról, kifejezetten az Ő királyságáról is, okunk van tehát, hogy az Egyházi év bejezése alkalmából mi is külön Ünnepet szenteljünk neki. Tesszük ezt függetlenül attól, hogy manapság már a királyság, mint ilyen vagy nem is létezik vagy téves elképzelések kapcsolódnak hozzá. Arról a köznapi kifejezésről már nem is beszélve, ami így hangzott: „király!” Lehetőséges és nem is baj, hogy feledésbe merül, hiszen nem sok köze volt a hajdani király-fogalomhoz. - **Az Úr Jézus** Önmagára alkalmazva is beszélt királyságról és ebben Önmagáról, mint királyról, mi is beszéljünk róla, de abban az értelemben, ahogyan azt Ő tette! – Ő kifejezetten hangsúlyozta, hogy az Ő Országá és királysága nem ebből a világból való; ennél fogva egészen más természetű is. – Sokat segít a mai szentmise bevezető könyörgése ennek megértésében. Amikor így imádkozunk: *„mindenható Istenünk, Te öröktől fogva úgy határozottál, hogy szeretett Fiadban, a mindenség Királyában megújítsd mindent, add, hogy az egész teremtett világ megszabaduljon a bűn szolgaságától...!”* már érthetjük, hogy mennyire más mindez, mint a mindennapok valósága. – Valahányszor tapasztaljuk az enyhén szólva elképesztő furcsaságokat a legkülönbözőbb eseményekben, érdemes elgondolkozni azon, vajon mennyire krisztusi az, mennyire felel meg Jézus tanításának, elképzelésének, lelkületének? – A Mindenható Isten Ő Által, Ő Vele és Ő Benne akar mindent látni, hiszen Ő az, Akiben Neki kedve telt. – A továbbiakban is látjuk, hogy a teremtett világ rászorul a sokszor saját maga alkotta béklyóktól való szabadulásra. A bűn, mint veszedelmes szolgaság bilincseli meg. Ez annál veszedelmesebb, mivel a valóságos bilincsekből vágyik kikerülni az ember, a bűnből nem egészen így. Hányszor valósul meg, lehet, hogy kimondatlanul: „olyan jó rossznak lenni!” – Már a nagy Magyar Költő: Vörösmarty Mihály a Merengőhöz c. versében arról ír, hogy mennyi ábránd jellemzi az életet és a boldogtalan hányszor terem magának légváratok és ezekre, *„mint védangyalára bálmul untalan!”* – Mik ezek az ábrándok, mik ezek a légváratok, hosszas lenne felsorolni, egy azonban biztos, jó, ha idejében eszébe jut az embernek, mint Petőfi Sándor János vitézének a rablótanyán: *„tán minden darabhoz vérfoltot ragadtak, s én ilyen kincsekkel legyek boldog, gazdag?”* – Hála Istennek látta, belátta, hogy mindennek mi az ára; maguk a haramiák fogalmazzák meg: *„rablás, fosztogatás, ölés nekünk tréfa, e derék tréfának díja gazdag préda! Ez a hordó ezüst, ez meg arany, látod? ...”* Nagy a kísértés, hogy azt érezhesse bárki is, *„téged az Isten is zsványinak teremtett!”* ha nem zsványinak, hát ügyeskedőnek, alakoskodónak, mellébeszélőnek... – Egészen más ország, amiről Jézus beszél, amikor azt mondja pl. *„lássák jöttéteiteket az emberek és dicsőítsék érte Mennyei Atyátokat!”* – Krisztus Király vezetése és a mi lelki erőnk kell ahhoz, hogy mindez megvalósuljon. - Erre vágyakozunk, ezért fáradozzunk!

Hírsonda

**beszámoló az Egyházközség Képviselőtestületének
2012. november 11-én tartott üléséről**

A fenti napon 14 órakor került sor az Egyházközség képviselőtestületének rendes ülésére a közösségi házban. Elsőként Atya is-

mertette az Egyházközség jövő évi költségvetésének tervezetét, melyet a testület elfogadott. A tervezéssel kapcsolatban atya elmondta, hogy számolni kell a folyamatos áremelésekkel, valamint azzal, hogy az egyházközség fenntartásához való hozzájárulás (egyházadó) évről évre kevesebb (elköltöznek, elhaláloznak, nem fizetnek). Csökken az egyházi szolgáltatásokért (mise íratás) járó stóladíj bevétel is. Valamint az adományok összege is kevesebb, hiszen mindenki számára nehézséget jelentenek a megnövekedett közterhek, dráguló élelmiszerek.

Ezt követően a kántorház építésével kapcsolatos ügyek intézésével megbízott munkacsoport nevében Végh Balázs beszámolója következett, majd a testület elfogadta a terveket. Bővebb beszámoló ld. külön. Az egyháztanács minden évben gyűjt pénzt tagjaitól (havonta 1000,Ft/tag), melyet az egyházközség fontos céljai megvalósítására fordít, illetve a közös programokra. Ebből a pénzből 50.000,-Ft-ot a kántorház építésére adományozott a testület közös megegyezéssel.

A régi temetővel kapcsolatosan várakozási idő telik. Mindenki számára ismeretes, hogy az önkormányzat felajánlotta, hogy megvásárolja a két egyházközségtől a régi temető egy-egy részét. A Református Egyházközség most intézi a terület temető

művelési ágból való kivonását, mely egy fél éves eljárást jelent, március végén ér véget. Mi már Laczkó Mihály atya idejében megtettük ezt. A mi területünkkel kapcsolatosan elindítottuk az ingatlan megosztási eljárást, hiszen a kápolna és a stációsor értelemszerűen nem kerül eladásra. További teendő, hogy fel kell venni a kapcsolatot az Orosz Nagykövetséggel az eladandó területen található szovjet hősök síremlékeinek áthelyezésével kapcsolatban.

A jövő év tervezése során nagyon fontos esemény, hogy 2013-ban Imre atya pappá szentelésének 50. évfordulója lesz. Június végén (még a pontos időpont nem tudható, mivel püspök atyát szeretnénk meghívni és attól függ, mikor ér rá) kerül sor az ünnepélyes aranymise megtartására, melyet természetesen egy vendéglátás követ majd. Nagy ünnep ez egy papi hivatásban, papi pályán. Imádkozzunk addig is Imre atyáért, hogy egészségben, töretlen lelkiületben érhesse meg ezt a szép ünnepet.

Ezután az Önkormányzat megkeresését vitatta meg a testület, mely arról szólt, hogy szeretnénk ebben az esztendőben is Élő Betlehemet a templom mellett Advent utolsó vasárnapján. Az egyháztanács hozzájárulását adta azzal, hogy a hely szelleméhez méltó módon kerüljön megrendezésre.

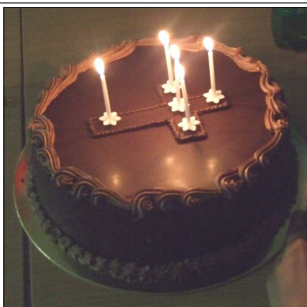
Ezután az adóívek újraelosztására került sor. Varga Frigyes tolmácsolta Bai Sándor szavait, miszerint visszavonul az egyháztanácsi tevékenységétől. December hónapban sor kerül az egyházközség fenntartásához való hozzájárulás, az egyházadó gyűjtésére. Kérjük fogadják szeretettel az egyháztanács tagjait, hiszen a közös céljaink megvalósítása érdekében teszik ezt a szolgálatot, hogy felkeresik önöket otthonaikban. Dr. Tóth Éva

Az egyháztanács ülésén a testület megköszöntött minket, hogy 5 éve kitartóan elkészítjük minden hónapban az egyházközségi lapot. Varga Frigyes szavaival: „Ez az 5 évi időtartam példátlan az egyházközség életében, még sosem volt ilyen sokáig ilyen színvonalas lapunk.” Nagyon szépen szeretnénk ez úton is megköszönni az

ünneplést. Nagyon meghatározó volt, hiszen ezért a munkáért az ember nem vár ellenértéket. Az olvasóink egy-egy dicséző szava, az öröm, hogy gyorsan elfogy a lap, hogy várják és hiányolják ha nincs a padsorok végén, ez mind visszajelzés arról, hogy érdemes csinálnunk. Nem várunk elismerést, mégis nagyon megindító volt, hogy a testület is értékeli és nagyra becsüli a munkánkat. Nagyon szépen köszönjük még egyszer!

Tóth Éva és Benkó Péter, a szerkesztők

Kántorház építés ügye

A kántorház építési dokumentációja az egyháztanács támogató döntésének birtokában, elkészült. Ez magában foglalja az összes iratot, mely szükséges az építési engedély megszerzéséhez. A tervezési költséget a polgármester és az önkormányzat adományából fedeztük, melyet ezúton is ismételtelen köszönünk! A dokumentációt beadtuk a hivatalba, megindult az eljárás. A szükséges szakhatósági engedélyeztetés (pl. Műemlék) is zajlik.

TERMÉNY- ÉS TARTÓS ÉLELMISZER GYŰJTÉS A VÁCI EGYHÁZMEGYE KÖZPONTJA JAVÁRA 2012-BEN

Egyházközségünk idén is megrendezte, november 24-25-én a hagyományosnak mondható tartós élelmiszer és terménygyűjtést a Váci Egyházmegye javára. Hatán szállították Vácra: Surányi Dezső, Surányi Miklós és lánya vőlegénye, Rizmayer Róbert, Surányi Szilárd, Varga Frigyes. Végh Balázs. A felpakolásban segítette még rajtuk kívül: Bai Zoltán.

Az adományokról és az adományozókról bővebb összeállítást a következő lapszámunkban olvashatnak.

Köszönet az adományozóknak, valamint azoknak, akik felpakolták, illetve elszállították az adományokat!
Köszönjük Varga Frigyesnek és családjának, hogy ismét vállalták a gyűjtés lebonyolítását!

Isten fizesse meg!

Amikor a Jóisten megérintette a földet

Egy perc bölcsesség...

- Ditró állomás! A vonat hóakadály miatt nem megy tovább! - harsogta a hangosbemondó. Az utasok bosszankodva szálltak ki a kocsiból 1942. december 24-én déli 12 órakor. Köztük volt egy fiatal tanító is, aki a hat kilométerre lévő Szárhegyre igyekezett. Augusztus közepe óta nem volt otthon. A Bereg megyei Csedregen volt az állomáshelye. Egész ősszel gyűjtögette a pénzét, hogy karácsonyra ajándékot tudjon venni szeretteinek. Idesnek kesztyűt és kendőt, Tatának kucsmát és zoknit, a hat kisebb testvérnek könyveket, füzeteket, ceruzákat, színeseket és persze csokit és cukorkát. Sőt Vársárhelyen, ahol át kellett szállnia, a maradék pénzéből még egy frissen vágott libát is sikerült vennie az állomás melletti piacon.

- Ez lesz ám a meglepetés! - gondolta magában. Most azonban úgy néz ki, hogy a hóvihár megghiúsítja a közös karácsony estét.

- Elindulok gyalog! - döntötte el hirtelen. A Görgényi havasok irányából fúj a szél, emiatt is tudta a medencéből összegyűjtött havat a sínekre hordani. Fél úton lehetett, amikor elnyújtott üvöltést hallott a Gyergyói havasok felől.

- Ha nincs rá válasz, nem lesz baj! - nyugtatta magát. Néhány perc múlva azonban a Tatárhalom oldalából szaggatott vonyítás hallatszott.

- Szagot fogtak, színiem kell! - villant át az agyán. A falutól egy kilométerre, a Szármány hegy lábánál lakott egy család, arra vette az útját. Közben hátranézett és fekete pontokat pillantott meg az úton.

- Futnom kell, ha életben akarok maradni!

A kerítés sarkához érve már hallotta a halál csengettyűjét: ahogy a farkasok hasán összefagyott szőröcsomók egymáshoz ütődnek. Elérte a bejáratot és dörömbölni kezdett. A háziak ajtót nyitottak, a tanító szinte beesett rajta. A farkas ekkor ugrott át a kerítésen. A házat többször körbeszaladták, sőt a vezér még be is vicsoorított a piciny ablakon.

- Köszönöm! - lihegte holtfáradtan a tanító.

- No, ha ide igyekezett, akkor éppen idejében érkezett! - fogta derűsre a ház ura - Ha Szárhegyre, akkor várnia kell reggelig! Isten hozta nálunk, legyen a vendégünk!

A tanító csak ekkor nézett körül a pici hajlékban. Régi rönkház volt, a szobák nem voltak falakkal elválasztva egymástól, csupán néhány bútor jelezte, hogy mi hol is lehet. A konyharészen az asszony szorgoskodott, a sarokban négy gyerek játszott, a kályha mellett egy anyóka üdögélt, mellette párja pipázott.

- Bízom benne, hogy nappal nem érhet baj! - válaszolta a házigazdának.

- Igyék egy bögre meleg tejet! Ez felmelegíti, és meg is nyugtatja a lelket! - mondta a háziasszony és helyet kínálta őt.

- Gyerekek, gyertek! Állítsuk fel a karácsonyfát! Hagy tudja meg a Jézuska, hogy várjuk Őt!

Az apróságok boldogan szaladtak anyjukhoz és a szemükben a csodavárás fénye ragyogott. Amíg a család szorgoskodott a tanító jobban körülnézhetett. A konyhaasztalon már ott gőzölgött az ünnepi vacsora. Hajában főtt pityóka sült szalonnával, édes-ségnak pedig puliszka vékonyan kent szilvalekvárral. Istenem! Mit ehetnek máskor, ha ez az ünnepi vacsora!? - kérdezte magában.

- Tanító Úr! Legyen az angyalunk! Mi kimegyünk a kamrába a gyerekekkel, kérem, csengessen pár perc múlva, így nagyobb lesz a meglepetés! - sügta

a házigazda.

A család kivonult, az anya gyorsan, hogy a gyerekek meg ne lássák, a fa alá rakta az ajándékokat, majd a többiek után sietett. A tanító várt egy kicsit, és közben rápillantott az ajándékokra. Kézzele faragott állatkák, néhány alma, és két kicsi, himzett kendőcske volt a fa alatt. Kinyitotta táskáját, kivett belőle négy füzetet, négy ceruzát, egy doboz színeset és egy mesekönyvet. Gyorsan a fa alá rakta, majd korholni kezdte magát:

- Hiszen gyerekek, a csokoládénak jobban örülnének!

Visszament táskájához, négy szelet csokoládét és egy zacskó cukorkát is kiolvasott belőle. Újra a fához sietett az édességekkel.

- És a felnőttek? Ha már én lettem az angyaluk nekik is kell adnom valamit! Ismét a csomagjaihoz lépett, elővette a frissen vágott libát, és a fa alá rakta. A konyha sarkába húzódott, majd csengetni kezdett. A család bevonult a szobába. A félhomályban elénekelték a Mennyből az angyalt, majd feltekerték a petróleumlámpa fényét, és a fához gyűltek. A gyerekek ámulva, boldogan mutatták meg, remélni sem mert ajándékaikat szüleiknek. A legnagyobbik felkiáltott.

- Ni, ez meg itt egy liba! - és az anyja kezébe nyomta. A szülők csak álltak egymással szemben, kezüket összeforrasztotta a frissen vágott liba, meglepetésüket a gyerekek csacsogása sem tudta csökkenteni. A házigazda halkán megszólalt:

- A Jóisten megérintette a földet! Felesége reámosolygott, és két gyönyörű szeméből könnyek csordultak ki, és egyenesen a liba hátára potyogtak.

Veres Ágost,
13 éves

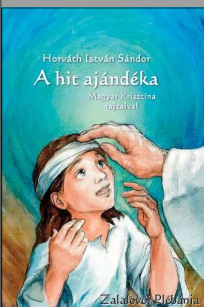

Könyvajánló

Horváth István Sándor, zalalövői plébános atya hosszú

évek óta végzi azt a szolgálatot, hogy aki regisztrálja magát, annak minden áldott nap elküldi e-mailban a napi Evangéliumot, egy kis magyarazatot és egy hozzá kapcsolódó írást, könyörgést.

Most az atya szavai következnek: „Az elmúlt években számos kérés érkezett felém, hogy könyvben is jelenjen meg az evangélium, amikor például egy év lezárul. Így született meg a **Szívem első gondolata 2013.** kötet, amely 2012. adventől 2013 végéig tartalmazza az evangéliumi elmélkedéseket. A könyv segítségével azok is olvashatják az eddig csak e-mailban küldött üzeneteket, akiknek nincs számítógépük, nincs internetjük vagy csak nem szívesen olvasnak képernyőről. Így szélesebb körben terjedhet az evangélium. A könyv olyan méretű, hogy egy táskába vagy kabátzsebbe könnyen befér, 470 oldal, az év minden napjára jut egy oldal olvasnivaló (3-4 perc), vasárnapokra kettő, és még a számítógépet sem kell bekapcsolni hozzá. Olyan karácsonyi ajándék családtagjaitoknak, szeretteiteknek, amit nem dob ki senki december 28-án, hanem minden nap olvashat egy éven át. Segítsetek, hogy minél többekhez eljusson! Terjesszék ti is az evangéliumot! És elkészült az idei karácsonyra az új "mesekönyv", új, igaz történetekkel, **A hit ajándéka** címmel.”

Egyházközségünk néhány lelkes hívének kezdeményezésére rendeltünk néhány kötetet ezekből a művekből, az érdeklődésre tekintettel újabb köteteket rendeltünk már. Karácsonyig már több rendelést nem tudnak teljesíteni. Az eddig megérkezett kötetek megvásárolhatóak, valamint új rendelést is lehet leadni Mikoly Magdinál, Tóth Évánál, Bálintné Andinál. A kötetek ára:

Szívem első gondolata 2013: 1200 Ft/db

A hit ajándéka: 900 Ft/db

Szent Erzsébet kenyerei

A november 19-ei Szent Erzsébet nap alkalmából templomunkban a vasárnap délelőtti szentmise után a hívek - pár lelkes fiatal és Győrvári Pálné Erzsike néni által saját kezűleg készített - kenyérrékkal térhettek haza. Egyházközségünkben már-már hagyományt teremtve, másodjára kedveskedhettünk ezzel a jelképes kis ajándékkal testvéreinknek.

S hogy honnan is ered mindez?

Árpádházi Szent Erzsébet, II. András (Endre) magyar király leánya nagy tiszteletnek örvendő, kedvelt szentünk. Erzsébet már kiskorától kezdve gyakran alamizsnálkodott, és szívesen ajándékozta dolgait szegényebb társainak. Alig volt négy éves, mikor Tübingiai Hermann követséget küldött II. Andrásához, megkérni Erzsébet kezét elsőszülött fia részére. A kislányt dúsgazdag hozománnyal adták Németföldre, hogy ezentúl ott nevelkedjék. Honvágya csillapítására a kis Erzsébetet magyar dajka kísérte. Még a házasság létrejötte előtt leendő apósa, Hermann elhunyt. A trón várományosa, Lajos herceg szíve őszinte szerelmével vette feleségül az akkor 15 éves szépséges magyar királylányt. Erzsébet szerető hitvese volt Tübingiai Lajosnak, és csodálatos anyja, három gyermeknek adott életet. 1227-ben férje kereszties hadjárata indult. Erzsébet maga rajzolta fel kedvese ruhájára a keresztet, majd két napig lovon kísérte, alig tudott elválni tőle. Lajos a hadjárat során egy járványban életét vesztette. Erzsébetet nagyon megviselte szeretett

férje halála, ünnepi ruhában többé nem látták. Visszavonult, kórházat alapított, és ferences harmadrendi lett. Sokat imádkozott, böjtölt, mindenét odaadta a szegényeknek. 1231-ben, 24 évesen szőlította magához az Úr. Négy évvel később, 1235-ben IX. Gergely pápa avatta szentté.

Szent Erzsébet kapcsán a rózsacsoda az egyik legismertebb történet, ezért is ábrázolják többnyire rózsákkal a kötényében, kosarában. A legenda szerint férje halála után Erzsébet továbbra is gondoskodott a szegényekről. Egy alkalommal kenyereket vitt gondozottjainak, mikor sógorával, Henrikkel találkozott. Annak kérdésére, hogy mit visz, Erzsébet így válaszolt, tartva attól, hogy esetleg megtilthatják neki a jótékonykodást: rózsákat. Mikor pedig meg is kellett mutatnia kosara tartalmát, a kenyerek helyett valóban illatos rózsákat találtak köpenye alatt. Isten nem akarta, hogy a szent aszszony hazudjon.

Erzsébet jól használta vagyonát, nem ijedt meg környezete rosszaságától. Példája arra biztat minket, hogy vegyük észre a rászorulókat, és ne tartsunk az esetleges ellenvetésektől, hanem Isten erejével járjunk a Krisztusi úton.

Nagy Kriszti

A kiskunfélegyházi zarándoklat

Az alsónémedi hívek szíves meghívást kaptak Bese Gergő papnövendéktől, aki a Fatimai jelenés 95 évfordulója alkalmából Máriát dicsőítő délutánt szervezett. Az ország minden részéről érkeztek a zarándokok, mi alsónémediek az ócsikkal együtt 45-en indultunk, hogy egy egész délutánt szenteljük Égi Édesanyánk magasztalására. Október 13-a volt, pontosan az a nap, amikor a Szűzanya utoljára jelent meg a portugáliai Fatima kisváros közelében a három pásztorgyerekeknek. 1917-ben ekkor történt a napcsoda. Francisco, Jacinta és Lúcia elmondása szerint a megjelenő hölgy azt mondta, ő a Rózsafüzér Királynője, és ezen a helyen állítsanak kápolnát a tiszteletére. A jelenés végén mindenki láthatta a csodát. A korabeli Ilustracao Portugueza lap így tudósította a történeteket „a Nap egy ezüstkoronghoz vált hasonlóná, szabad szemmel is lehetett szemlélni, saját tengelye körül forgott, mint egy tűzkerék, majd úgy tűnt, mintha a földre zuhanna.” A Napcsoda mellett rendkívül fontos üzeneteket adott át a Szűzanya a kisgyermeken keresztül az emberiség számára. Megmutatta nekik Isten elutasításának végső következményét, a poklot. Figyelmeztet bennünket és meg akar minket menteni. Az Anyácska, - aki a jelenéskor ragyogóbb volt, mint a Nap és kezei között rózsafüzért tartott – mindnyájunkat külön-külön arra kér, hogy csatlakozzunk a megváltás művéhez, hogy megmentjük meg magunkat, hozzátartozóinkat, hazánkat és az egész világot. Tudjuk, hogy csak Krisztus szeretete tudja legyőzni a sok rosszat és a gonoszt, amely felettünk és az egész Föld felett uralkodni látszik. Krisztusnak viszont szüksége van a mi hozzájárulásunkra ahhoz, hogy általunk tevékenykedni tudjon, és rajtunk keresztül eljuthasson szeretetével a legnagyobb bűnösökhöz is.

A Kiskunfélegyházán töltött órákban igazán megérezte a Keresztút, a Rózsafüzér, a Szentmise és a gyertyás körmenet során, hogy milyen jó szeretetben együtt lenni Égi Anyák védő palástja alatt. Az egyik résztvevő

"CSODAVILÁG"

A Csodavilág foglalkozáson az elmúlt alkalommal a gyerekek a teremtés-történettel ismerkedtek meg, s ezzel kapcsolatban kézműveskedtek, illetve játszottak.

Következő alkalomra **december 9-én** a reggeli mise után kerül sor.

Élő Betlehem

Advent utolsó vasárnapján, **december 23-án 16.15 órakor** az Önkormányzat rendezésében Élő Betlehem bemutatóra kerül sor a Katolikus templom mellett. Mindenkit szeretettel várunk! A kedves hívek úgy készülhetnek, hogy a bemutató az esti szentmise kezdetéig véget ér.

Dél-Dunás találkozó Dunaharasztiin—2012. november 24.

November 24-én Dura Veronikával és Magdi néivel útnak indultunk reggel Bugyira a találkozóra. Kevés létszámmal mentünk, de büszkén képviseltük Alsónémedit. Magdi néni kocsival átvitt minket, alig vártuk, hogy lássuk újra a Dél-Dunás barátainkat. A gyülekező után, ámentünk a templomba, ott meghallgathattuk Bugyi nevezetességéről és a Szentháromságról szóló kiselőadásokat. Mindkettő tetszett nekünk, a hideg templom ellenére is nagyon jól éreztük magunkat. Utána kiscsoportos beszélgetés következett, bár Verával nem kerültem egy társaságba és nem ismertem senkit, újabb kihívás elé néztem, de nem volt miért aggódnom, a kiscsoport is nagyon szuper volt. Mikor már vége lett a beszélgetésnek, nagy tálcákkal hozták be a szendvicseket és a sütitet. Az ebéd így nagyon finom volt. Szabad foglalkozás következett, amit ki is használtunk, sok új embert ismertünk meg, rég nem látott barátokkal beszélgettünk. Mindezek után játékok következtek, olyanok, amiket nem is ismertem, így élmény volt őket játszani. Időnként Magdi néivel is összenéztünk, nagyon jó volt látni, hogy örül, hogy mi jól érezzük magunkat. Három óra tájban elkezdődtek a gyónási lehetőségek, amik nagyon jól jöttek nekünk. Lelkiekben kitisztultunk és nagyon jó érzés töltött el minket. Talán ez volt a találkozó csúcspontja a misével együtt. Felfrissülve, kicsit szomorúan elköszöntünk késő délután a barátainktól, akikkel együtt töltöttük az egész napot. Haza felé is meg volt a kocsi még ugyan az a hangulat. Énekelgettünk, beszélgettünk, ami nagyon jól esett a kicsi szívünknek. Szóval mondhatjuk, hogy ez a találkozó jól sikerült és a legközelebbire szeretnénk meghívni minden fiatal, mert a Dél-Dunás találkozó egy nagyon jó dolog!)

György Fanni

KATOLIKUS KARITÁSZ Alsónémedi szervezetének hírei

A viszonylag biztonságos helyzetben élők is láthatják, hogy élnek a társadalomban nehéz sorsú emberek, akik akár saját hibájuk, akár a kedvezőtlen körülmények miatt nehezen jutnak hozzá a mindennapi kenyérhez. Különösen nehéz a helyzete a gyermekes családoknak, hiszen a gyermek gyorsan kinövi a ruhát-cipőt, és egészséges és elég táplálékot kellene biztosítani növekedéséhez, fejlődéséhez. Ezért igen fontos, hogy az, aki ma erre képes, vegye észre a szűkölködőket, és lehetőségéhez mérten, segítsen, - akiknek már tartalékai is kimerültek, azok pedig forduljanak a karitás helyi csoportjához.

A karitásznak nincs vagyona, a jó emberek adományait tudja csak továbbítani. Karácsony környékén élelmiszer csomagot szeretnénk készíteni azoknak, akik nyilvántartásunk szerint nehéz helyzetben vannak. Várjuk tartós élelmiszer és pénzádományait, hogy örömet okozhassunk a szűkölködőknek.

Működésünk:

**Minden hónap első szombatján
(december 1.) 10 és 12 óra között**

gyűjtést rendezünk /tartós élelem,zöldsgéféle, ruhanemű, cipő, használati tárgyak stb/

**Minden hónap harmadik szombatján
(december 15.) 10 és 12 óra között**

kiosztjuk az adományokat Alsónémedi rászorulóinak a közösségi házban. **Bejárt a Magyar út felől.**

Krizishelyzetben azonnal segítünk! Elérhetőségeink:

06 30.394 22 29 és karitasz.alsonemedi@gmail.com

A karitás alsónémedi csoportja nevében: Györfvári Pálné tag

Bibliodráma Alsónémedin

Bibliodráma csoport következő alkalmára **2013. január 3-án 18 órakor** kerül sor. Havonta egy alkalom megrendezését tervezzük, 6 hónapon keresztül. Részvételi díj: 2500Ft/alkalom

A foglalkozások során bibliai történeteket játszunk el, s így egy-egy bibliai szereplő köntösébe bújva lehetőségünk van belülről átélni mindazt, amit a történetek szereplői érezhettek. Ez a fajta megközelítés más, mint a prédikáció vagy a hittan óra, és ezeket nem helyettesíti. A Biblia érzelmi szintű megközelítését szolgálja. A közös játék a résztvevők számára nemcsak maradandó lelki élményt jelenthet, hanem önismereti hozadék is lehet.

Csoportvezetők: Plattnerné Fekete Andrea, tanár, bibliodráma asszisztens és Laczkó Klára, kórházi lelkigondozó, bibliodráma asszisztens
Jelentkezni lehet: Mikoly Istvánnánál személyesen vagy a 06303942229 számon..

KATOLIKUS BÁL—ELŐZETES!!!

Sok szeretettel hívunk minden kedves olvasónkat a Szent Kereszt Felmagasztalása Plébániáért Alapítvány javra, immár 9. alkalommal megrendezésre kerülő **jótekonysági bálra.**

Helyszín: Betyár Étterem **Időpont:** 2013. január 26.

A belépők megvásárolhatók majd 2013. január 6-án, január 13-án és 20-án, vasárnapokon a szentmise előtt és után a sekrestyében.

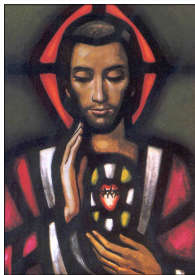
A belépőkölből és a tombolából befolyó összeget - a szükséges költségeken túl - az új kántorház építésére fordítjuk.

Szervezők: Tóth Éva, Surányi Szilárd

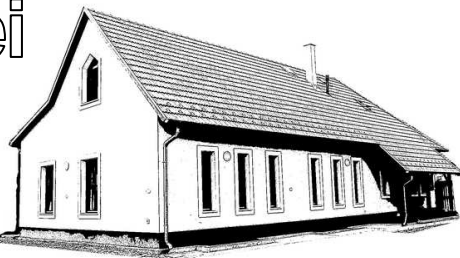
Szent Imre Közösségi Ház hírei

Jézus Szíve Családja

Az elkövetkező közös imaórákat dec. 9-én az esti szentmise után tartjuk a közösségi házban. Ezt a szent órát az Alsónémedi családokért ajánljuk fel Jézus Szent Szívének. Azokért a családokat, amelyek hajótörést szenvedtek a családban átélt szeretetlenség miatt, azokért is, ahol gyermeküket egyedül nevelő szülők, gyerekek várják a karácsonyi kisded érkezését, és azokért is, akik még nem értették meg, nem találták meg Isten szerető szívének ölelését. Jézus kitárt karokkal várja, hogy nyissuk meg szívünket számára, hogy minden teremtménye szívében megszülethessen Szent Karácsony éjjelén a Szeretetet, a Reményt, a Fényt, a kis Jézus a szívek rejtékén. Szent Család könyörögj érettünk!

Özv. Szlovicsák Balázsné

Egyháztanács imaestje
2012. december 15-én
este 18 órától közös ima lesz az
Egyháztanács tagjai számára.
Mindenkit szeretettel várunk!

"CSODAVILÁG"

December 9-én a reggeli
mise után várunk a
Csodavilág alkalmára!

Moziz6nánk

Ismét van mozizás a közösségi házban!
 Szeretettel várunk mindenkit
december 2-án és 9-én délután 3 órakor
 a közösségi házba!

December 8-án 9
órától karácsonyi
készülődés lesz a
közösségi házban,
közös mézeskalács
sütésre kerül sor.
Szeretettel várunk
mindenkit!

Szentírás magyarázat

2012. december 8-án 17 órakor folytatódik Imre atya új programja. Az előző alkalomhoz hasonlóan Szentírás közös olvasására kerül sor, majd Imre atya tart Szentírás magyarázatot.

Decemberben a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Nov.23 – Dec.1	Dec.2 – 10	Dec.7 – 15	Dec. 16 – 24
Tamás Györgyné Ö. Kiss Ferencné Ö. Némedi Rezsőné Mikoly Istvánné	Győrvári Istvánné Bálint Lajosné Ö. Surányi Ferencné Ifj. Tóth Jánosné	Horváthné Nagy Ilona Lovas Imre Debreceni Lászlóné Győrvári Dezsőné	Id. Nagy Istvánné Szlovicsák Krisztina Bircsák Istvánné Renczes Csabáné Tóth Rita

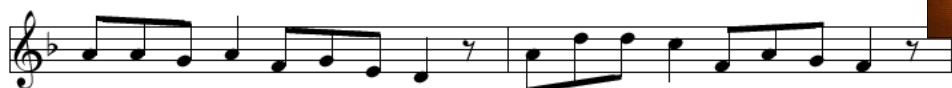
Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2012. DECEMBER

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
					1 14 óra Adventi koszorú készítés	2 15 óra Moziz6nánk
3	4	5	6 9.30 óra Baba- Mama klub	7 17 óra lfi -hittan	8 9 óra Mézeskalács sütés 17 óra Szentírás magyarázat 18 óra Cursillo	9 10 óra Csodavilág 15 óra Moziz6nánk 18 óra Jézus Szíve család imája
10	11	12	13	14 17 óra lfi -hittan	15 18 óra Egyháztanács imaestje	18 óra Caritas
17	18	19 18 óra Cursillo kiscsoport	20 9.30 óra Baba- Mama klub	21 17 óra lfi -hittan	22	23 16.15 óra Élő Betlehem
24 Szenteste	25 Karácsony	26 Karácsony	27	28	29	30
31	1 Újév					

ADVENT

Ó jöjj, ó jöjj, Üdvözítő!

Ó jöjj, ó jöjj, Üd-vö - zí - tő! Be - tel - je - sült már az i - dő.

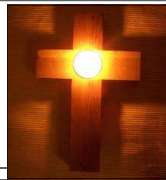
Törd át az ég zárt aj - ta - ját, vár a vi - lág sóvárg - va rád.

2. Megnyílt az ég harmatozva,
Megváltónkat hogy lehozza;
ég felhői, nyíljatok szét,
hozva Jákob fejedelmét!
2. Föld, virulj ki, völgyön-halmon
viruló zöld hadd fakadjon;
nyílj ki, földnek szép Virága:
Dávid házának Királya!
2. Ó fényes nap, ó szép Csillag,
téged vágyunk mi látni csak:
kelj fel Napunk, fényességed
űzze el a sötétséget!

Advent idején **hajnali 6 órakor**
Rorate miséket tartunk
templomunkban!

Ebben az évben is várjuk a hajnali misék után a gyerekeket a közösségi házba, hogy közösen fogyasszuk el a reggelit. Szeretettel várunk Adventben a Roratekon minden reggel!

Adventi lelkigyakorlat

Adventi lelkigyakorlatunkat a szokásoknak megfelelően Advent vasárnapjain, az esti szentmisék keretein belül tartjuk.

Ebben az esztendőben Advent 2., 3. és 4. vasárnapján, **december 9-én, 16-án és 23-án** hallgathatjuk meg a lelkigyakorlatos prédikációkat, melyeket **P. Tamás Gábor atya, a ferences gimnázium magyartanára** mond nekünk, hogy segítsen minket a felkészülésben.

Jöjjünk el minél többen!

ISTENTŐL MEGÁLDOTT, SZENT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK!

Szent Kereszt újság szerkesztői, Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

Ünnepi MISEREND

- December 24.:** 7.00 - Rorate
24.00 - Éjféli mise
- December 25.:** 8.00 - Pásztorok
miséje
10.00 - Ünnepi mise
- December 26.:** 8.00 és 10.00 óra
- December 27-28.:** 17.00 óra
- December 29.:** 15.00 óra (Kápolna)
- December 30.:** 9.00 és 17.00 óra
Szent Család vasárnapja
- December 31.:** 17.00 Hálaadó
szentmise
- 2013. január 1.:** 9.00 és 17.00 óra

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!